[A] TIIVISTELMÄ – SAMMANDRAG

(11) (21) Patenttihakemus - Patentansökan 950748

(51) Kv.1k.6 - Int.cl.6

G 01B 11/24

(22) Hakemispäivä – Ansökningsdag 17.02.95

(24) Alkupäivä – Löpdag 17.02.95

(41) Tullut julkiseksi - Blivit offentlig 18.08.96

SUOMI-FINLAND

(FI)

Patentti- ja rekisterihallitus Patent- och registerstyrelsen

(71) Hakija - Sökande

1. Spectra-Physics Visiontech Oy, Teknologiantie 2, 90570 Oulu, (FI)

(72) Keksijä – Uppfinnare

1. Paakkari, Jussi, Huovinkuja 5, 90630 Oulu, (FI)

2. Alapuranen, Pertti, Haukiputaantie 1118, 90910 Kontio, (FI)

(74) Asiamies - Ombud: Patenttitsto Teknopolis Kolster Oy

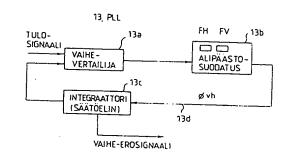
(54) Keksinnön nimitys - Uppfinningens benämning

Menetelmä ja laite pinnan korkeustiedon määrittämiseksi pinnan tasomaisuuden mittauksessa Förfarande och anordning för bestämning av en ytas höjd vid mätning av ytans planhet

(57) Tiivistelmä - Sammandrag

Keksinnön kohteena on menetelmä ja laite pinnan korkeustiedon määrittämiseksi pinnan tasomaisuuden mittauksessa. Pintaa kuvaamalla muodostetaan juovakuviotyyppinen kuvasignaali. Kuvasignaalista ilmaistaan kantoaallon vaihetieto ja vaihetiedosta māāritetāān pinnan korkeustieto (z). Keksinnön mukaisesti vaiheen ilmaisussa käytetään vaihelukittua silmukkaa, jossa suoritetaan vaihevertailu. Vaihevertailusta saatava hetkellinen vaihe-erosignaali alipäästösuodatetaan liiallisten vaihemuutosten vaimentamiseksi. Vaihetiedon määrittämiseksi menetelmässä hetkellisen vaiheerosignaalin lisäksi vaihelukitussa silmukassa (13, PLL) määritetään absoluuttinen kumulatiivinen vaihetieto (φabs) määrittämällä kunkin kuvapisteen vaihe-ero laskennan alkupisteeseen (S) nähden.

Uppfinningen avser förfarande och anordning för bestämning av höjddata vid mätning av jämnheten hos en yta. Genom fotografering av ytan bildas en bildsignal av linjebildtyp. Ur bildsignalen detekteras fasinformation för en bärvåg och ur fasinformationen bestäms ytans höjddata (z). Enligt uppfinningen används vid fasdetekteringen en faslåst slinga, i vilken fasjämförelse utförs. Den ur fasjämförelsen erhållna momentana fasdifferenssignalen underpassfiltreras för dämpning av överstora fasförändringar. För bestämning av fasinformationen bestäms vid förfarandet utöver den momentana fasdifferenssignalen i den faslåsta slingan (13, PLL) den absoluta kumulativa fasinformationen (øabs) genom bestämning av varje bildpunkts fasdifferens i relation till beräkningens utgångspunkt (S).

Menetelmä ja laite pinnan korkeustiedon määrittämiseksi pinnan tasomaisuuden mittauksessa

Keksinnön kohteena on menetelmä pinnan korkeustiedon määrittämiseksi pinnan tasomaisuuden mittauksessa, jossa menetelmässä tarkastettavalle pinnalle projisoidaan tai muutoin muodostetaan kuvio, pinnasta heijastuvaa säteilyä detektoidaan useita kuvarivejä käsittävän 2-ulotteisen juovakuviotyyppisen kuvasignaalin muodostamiseksi, kuvasignaalista ilmaistaan kantoaallon vaihetieto, ja vaihetiedosta määritetään pinnan korkeustieto.

Keksinnön kohteena on myös laite pinnan korkeustiedon määrittämiseksi pinnan tasomaisuuden mittauksessa, joka laite käsittää välineet kuvion synnyttämiseen pinnalle, välineet 2-ulotteisen useita kuvarivejä käsittävän juovakuviotyyppisen kuvasignaalin muodostamiseen pinnasta heijastuvasta säteilystä, välineet kuvasignaalin kantoaallon vaihetiedon ilmaisuun ja välineet vaihetiedon muuttamiseen pinnan korkeustiedoksi.

Keksintöä voidaan soveltaa erityisesti metalliteollisuudessa levymäisten ja nauhamaisten tuotteiden tasomaisuuden tarkkailuun. Menetelmällä voidaan havainnoida ne tuotteet, joissa esiintyy liiallisia pintakohoumia, painaumia tai muita vastaavia muotovirheitä, joita voivat aiheuttaa esimerkiksi kuluneet tai muutoin huonokuntoiset valssausrullat.

Detektorivälineen, kuten kameran, muodostama kuvasignaali on juovakuvio. Juovakuviolla tarkoitetaan interferometriatyyppistä juovakuviota, joka käsittää tummia juovia ja niiden välisiä vaaleita juovia. Kameran näkemän juovakuvion tummat juovat vastaavat kameran mittaaman intensiteetin minimikohtaa. Kameran näkemän juovakuvion vaaleat juovat vastaavat kameran mittaaman intensiteetin maksimikohtaa. Juovakuvion juovat ovat tavallaan korkeuskäyriä ja tällöin esimerkiksi siirtyminen juovakuvion tummal-

ta juovalta seuraavalle tummalle juovalle tarkoittaa jotain nousua kuten esimerkiksi 3 mm nousua tarkastettavalla pinnalla.

٠..

Juovakuvio voi olla Moire-kuvio, kuten projektioMoire-menetelmällä muodostettu juovakuvio, tai juovakuvio
voi olla synnytetty interferometrilla. Termi interferometriatyyppinen juovakuvio siis sisältää myös muitakin juovakuvioita kuin interferenssimittalaitteella synnytettyjä
juovakuvioita. Tällaisia juovakuvioita ovat esimerkiksi
projektio-Moire-menetelmällä muodostetut juovakuviot ja
varjo-Moire-menetelmällä muodostetut juovakuviot. Esimerkiksi projektio-Moire-menetelmällä muodostettu juovakuvio
saadaan aikaan projisoimalla valolähteestä saatavalla valolla hila tarkastettavalle pinnalle ja tallentamalla toisen hilan lävitse kameralle varsinainen juovakuvio eli 2ulotteinen intensiteettisignaali eli kuvasignaali.

Kantoaallon sisältävässä, projektio-Moire-menetel-mällä muodostettussa juovakuviossa pinnan korkeustieto eli z-koordinaatti on koodattu kantoaallon vaiheeseen, koska pinnan muoto moduloi kantoaaltoa. Pinnan korkeustieto saadaan siis selville vaiheen ilmaisulla ja muuntamalla vaihetieto korkeustiedoksi. Pinnan muoto vaikuttaa juovakuvion juovien taipumiseen ja juovien väliseen etäisyyteen.

Moire-kuvioiden tulkintaan on käytetty useita eri menetelmiä, joita ovat esimerkiksi temporal phase shifting- ja spatial carrier phase shift (SCPS) -menetelmät. Tunnetut ratkaisut sisältävät useita ongelmia. Eräs tunnettu menetelmä on esitetty julkaisussa US- 4 212 073. Ny-kyisin tunnetut laskentamenetelmät eivät ole helposti sovellettavissa automaattiseen ja reaaliaikaiseen häiriöllisen juovakuvion analysointiin. Juovakuvion häiriöt aiheutuvat esimerkiksi tekstistä, värimerkinnöistä tai muista pinnan merkinnöistä, joita esimerkiksi teräslevyn pintaan on tehty. Tällaiset merkinnät heikentävät tasomaisuusmittauksen luotettavuutta, mikäli ne tulkitaan pinnan kohou-

miksi. SCPS -menetelmässä on ongelmana kaarevien pintojen aiheuttama kantoaallon taajuuden muuttuminen, josta on seurauksena vaihevirhesignaali.

Tämän keksinnön tarkoituksena on tuoda esiin uudentyyppinen menetelmä ja laite, jotka välttävät tunnettuihin ratkaisuihin liittyvät ongelmat.

5

10

15

20

25

30

35

:

Tämä tarkoitus saavutetaan keksinnön mukaisella menetelmällä, jolle on tunnusomaista, että vaiheen ilmaisussa käytetään vaihelukittua silmukkaa, jossa suoritetaan vaihevertailu kuvasignaalin muodostaman tulosignaalin ja takaisinkytketysti ohjatun säätöelimen tuottaman vertailusignaalin välillä, että vaihevertailusta saatava hetkellinen vaihe-erosignaali alipäästösuodatetaan liiallisten vaihemuutosten vaimentamiseksi, että suodatettua signaalia käytetään ohjauksena säätöelimelle, jolla synnytetään uusi vertailusignaali, joka syötetään vaihevertailuun tulosignaalin kanssa, ja että vaihetiedon määrittämiseksi menetelmässä hetkellisen vaihe-erosignaalin lisäksi vaihelukitussa silmukassa määritetään absoluuttinen kumulatiivinen vaihetieto määrittämällä kunkin kuvapisteen vaihe-ero laskennan alkupisteeseen nähden.

Mainittu tarkoitus saavutetaan keksinnön mukaisella laitteella, jolle on tunnusomaista, että välineet vaihetiedon ilmaisuun käsittävät kuvasignaalia lukevan vaihelukitun silmukan, joka käsittää vaihevertailijan, johon kuvasignaali on kytketty yhdeksi tulosignaaliksi, vaihelukitun silmukan lisäksi käsittäessä vaihevertailijaan kytketyn alipäästösuodatinvälineen, vaihelukitun silmukan lisäksi käsittäessä vertailusignaalin tuottavan ja absoluuttista kumulatiivista vaihetta integroivan säätöelimen, joka käsittää takaisinkytkentäohjauksen alipäästösuodatinvälineeltä, säätöelimen tuottaman vertailusignaalin ollessa kytketty toiseksi sisääntulosignaaliksi vaihevertailijaan.

Moire-kuvissa vaihetieto esiintyy kaksiulotteisena kameralla tuotettuna signaalina. Keksinnössä on hyödynnet-

ty ensinnäkin havaintoa siitä, että peräkkäisillä riveillä olevien juovakuvioiden taajuus ei voi merkittävästi erota toisistaan, ja toiseksi sitä, että peräkkäisillä riveillä olevien juovakuvioiden vaihe-ero ei voi rajatussa sovellutuksessa olla määrättyä suurempi. Näin ollen vaiheen yllättävät muutokset voidaan suodattaa pois, koska ne eivät ole pinnan kohoumien aiheuttamia, vaan esimerkiksi tekstin tai värisävymuutosten aiheuttamia.

Keksinnöllä saavutetaan useita etuja. Kehitettyä laskentamenetelmää käyttäen voidaan toteuttaa täysautomaattinen mittalaite, joka toimii aiempaa huomattavasti huonommalla signaali-kohina -suhteella eli siis häiriöllisemmille kuvasignaaleille. Laskentamenetelmä voidaan toteuttaa yhdellä kaupallisella signaaliprosessorilla. Algoritmi adaptoituu automaattisesti mittausympäristön geometrisiin ja fotometrisiin muutoksiin. Hyvä häiriönsieto ja adaptiivisuus mahdollistavat tarkan mittaussignaalin vaiheilmaisun ja siten myös tarkan mittaustuloksen. Koska algoritmi toimii kohinaisella signaalilla, mittalaitteen sekä mittausympäristön optisia ja mekaanisia vaatimuksia voidaan lieventää. Keksintö poistaa tunnettujen menetelmien ns. unwrapping-ongelman, mikä ongelma tarkoittaa sitä, että absoluuttista kumulatiivista vaihetietoa ei pystytä laskemaan, jolloin menetelmä toimii virheellisesti. Optisten ja mekaanisten komponenttien vaatimustason laskeminen ja vain yhden signaaliprosessorin käyttäminen mahdollistavat kustannuksiltaan aiempaa huomattavasti halvemman laitekonstruktion. Tarvittavat cos- ja sin-arvot voidaan taulukoida, jolloin kuvapisteen vaiheinformaation laskennassa ei tarvita atan-, acos- tai asin-funktioita, jotka olisivat laskennallisesti hitaita ja raskaita operaatioita.

Keksintöä selitetään seuraavassa lähemmin viitaten oheisiin piirustuksiin, joissa

kuvio 1 esittää mittausjärjestelyä

kuvio 2 esittää vaihetiedon ilmaisussa käytettävän

5

10

15

20

25

vaihelukitun silmukan lohkokaaviota,

5

10

15

20

25

30

35

kuvio 3 esittää 2-suuntaista kuvarivien läpikäyntiä kuvio 4 esittää Moire-juovakuvioita,

kuvio 5a esittää pinnasta mitattua intensiteettisignaalia kaikkien kuvarivien intensiteettien ollessa yhdistetty peräkkäin,

kuvio 5b esittää absoluuttista vaihetta

kuvio 6 esittää kuvankäsittely-yksikön ja vastaavan menetelmän lohkokaaviota.

Kuvio 1 esittää siis mittausjärjestelyä. Kuviosta 1 havaitaan tarkastettava pinta 1, jonka tasomaisuutta halutaan mitata. Kuviossa 1 laite pinnan 1 tasomaisuuden mittaukseen, erityisesti pinnan 1 korkeustiedon z määrittämiseen käsittää välineet 2-5 sinimuotoisen kuvion synnyttämiseen pinnalle 1. Laite käsittää myös välineet 6-9 2-ulotteisen useita kuvarivejä käsittävän juovakuviotyyppisen kuvasignaalin muodostamiseen pinnasta 1 heijastuvasta säteilystä. Jos on kyse projektio-Moire tekniikasta, niin välineet 2-5 käsittävät valaisuvälineen 2, kondensoivan linssin 3, ensimmäisen hilan 4 ja optiikan 5, ja tällöin välineet 6-9 puolestaan käsittävät optiikan 6, toisen hilan 7, kenttälinssin 8 ja detektorin 9 eli käytännössä kameran 9 kuten matriisikameran. Projektio-Moire-tekniikalle on ominaista, että pinta 1 valaistaan ensimmäisen hilan 4 läpi ja pinta kuvataan toisen hilan 7 läpi, jolloin saadaan kantoaallon käsittävä projektio-Moire-kuvio kuten juovakuvio kuviossa 4. Pinnalle 1 hilan 4 läpi tehdyllä valaisulla muodostettu kuvio on myöskin juovakuvio, mutta sen taajuus paljon suurempi kuin kuvion 4 mukainen kameran 9 mittaama toiselle hilalle 7 syntyvä varsinainen juovakuvio.

Kuviossa 1 pinnan, kuten teräslevyn, etenemissuunta on katsojasta poispäin ja juovakuvioiden juovat samoin. Tällöin Moire-kuviossa kuviossa 4 muodostuu levyn poikittaissuuntainen sinimuotoinen signaali. Kuvion 4 Moire-ku-

viossa eli kameran 9 ottamassa kuvassa tummat juovat vastaavat kuvion 5a intensiteettisignaalin eli kuvasignaalin matalia kohtia. Kuvion 4 Moire-kuviossa, eli kameran 9 ottamassa kuvassa, vaaleat juovat vastaavat kuvion 5a intensiteettisignaalin eli kuvasignaalin korkeita kohtia.

Kantoaallon sisältävässä projektio-Moire-kuviossa, kuten kuviossa 4, on 3D-tieto eli pinnan z-koordinaatti koodattu kantoaallon vaiheeseen ϕ , sillä pinnan muoto moduloi kantoaaltoa.

Kuvioihin 1 ja 6 erityisesti viitaten laite käsittää kuvankäsittely-yksikön 11. Kuvankäsittely-yksikkö 11 puolestaan käsittää välineet 13 kuvasignaalin kantoaallon vaihetiedon ϕ ilmaisuun ja välineet 14 vaihetiedon ϕ muuttamiseen pinnan korkeustiedoksi z. Lisäksi havaitaan tulkintayksikkö 15, joka määrittää, onko kyseessä tasomaisuusvirhe vai ei.

Kuvioon 2 viitaten välineet 13 vaihetiedon ilmaisuun käsittävät 2-ulotteista kuvasignaalia kuvarivi kerrallaan lukevan vaihelukitun silmukan 13 (PLL, Phase Locked Loop), joka käsittää vaihevertailijan 13a, johon kuvasignaali on kytketty yhdeksi tulosignaaliksi, vaihelukitun silmukan 13 lisäksi käsittäessä vaihevertailijaan 13a kytketyn alipäästösuodatinvälineen 13b, vaihelukitun silmukan 13 lisäksi käsittäessä vertailusignaalin tuottavan ja absoluuttista kumulatiivista vaihetta integroivan säätöelimen 13c, joka käsittää takaisinkytkentäohjauksen 13d alipäästösuodatinvälineeltä 13b. Säätöelimen 13c tuottama vertailusignaali on kytketty toiseksi sisääntulosignaaliksi vaihevertailijaan 13a.

Edullisessa toteutusmuodossa alipäästösuodatinväline 13b käsittää kuvarivin suunnassa suodattavan 1-ulotteisen suodatinelimen FH ja kuvarivin poikittaissuunnassa suodattavan toisen 1-ulotteisen suodatinelimen FV. Kuvarivin suunnassa suodattava eli vaakasuora suodatinelin FH huolehtii siitä, että yhden kuvarivin sisällä ei tule lii-

an suuria vaiheiden muutoksia. Kuvarivin poikittaissuunnassa suodattava eli pystysuora suodatinelin FV huolehtii siitä, että yksittäinen kuvarivi ei pääse edellisiin kuvariveihin verrattuna liikaa liikkumaan eli liukumaan.

5

10

15

20

25

30

35

Kuvankäsittely-yksikössä 11 ennen vaihelukittua silmukkaa 13 (PLL) laite 1 eli käytännössä laitteen kuvankäsittely-yksikkö 11 käsittää edullisessa toteutusmuodossa esisuodatinvälineen 11a, jonka keskitaajuus olennaisesti vastaa kuvasignaalin keskitaajuutta. Menetelmässä ennen vaiheen ilmaisua siis suoritetaan esisuodatus, jolla kuvasignaalista suodatetaan pois kantoaallon keskitaajuudesta poikkeavat taajuudet. Tällöin laite ja menetelmä toimivat adaptiivisesti, mikä parantaa menetelmän etuja. Ennen vaihelukittua silmukkaa 13 laite lisäksi edullisessa toteutusmuodossa käsittää välineet 11b kuvasignaalin vahvistuksen ja tason säätämiseen. Esisuodatuksen lisäksi menetelmässä siis suoritetaan vahvistuksen ja signaalitason korjaus. Kuviosta 6 havaitaan myös, että kuvankäsittelylohkossa ensimmäisenä lohkona on laskenta-alueen rajauslohko 11c.

Menetelmän osalta todetaan, että kyseessä on siis menetelmä pinnan 1 korkeustiedon z määrittämiseksi pinnan 1 tasomaisuuden mittauksessa. Menetelmässä tarkastettavalle pinnalle 1 muodostetaan korkeataajuinen sinimuotoinen juovakuvio, pinnasta 1 heijastuvaa säteilyä detektoidaan useita kuvarivejä käsittävän matalataajuisemman, juovakuviotyyppisen 2-ulotteisen kuvasignaalin (kuviot 4 ja 5a) muodostamiseksi. Menetelmässä 2-ulotteisesta kuvasignaalista ilmaistaan kantoaallon vaihetieto ϕ , ja vaihetiedosta määritetään pinnan korkeustieto z.

Keksinnön mukaisesti menetelmässä vaiheen ϕ ilmaisussa käytetään vaihelukittua silmukkaa 13, PLL, jossa suoritetaan vaihevertailu 2-ulotteisen kuvasignaalin muodostaman tulosignaalin ja takaisinkytketysti ohjatun säätöelimen 13c tuottaman vertailusignaalin välillä. Vaihe-

vertailusta saatava hetkellinen vaihe-erosignaali alipäästösuodatetaan liiallisten vaihemuutosten vaimentamiseksi. Suodatettua signaalia ϕ vh käytetään ohjauksena eli korjaustekijänä säätöelimelle 13c, jolla synnytetään uusi korjattu vertailusignaali, joka syötetään vaihevertailuun tulosignaalin kanssa. Korkeustiedon z laskentaan käytettävän vaihetiedon määrittämiseksi menetelmässä hetkellisen vaihe-erosignaalin ϕ vh lisäksi vaihelukitussa silmukassa 13, PLL määritetään absoluuttinen kumulatiivinen vaihetieto ϕ abs määrittämällä kunkin kuvapisteen vaihe-ero laskennan alkupisteeseen S nähden. Alkupiste S havaitaan kuvioista 3, 4 ja 5a. Kuviossa 5b on esitetty absoluuttinen kumulatiivinen vaihetieto ϕ abs.

5

10

15

20

25

: 30

35

Kuvioissa 5a ja 5b koordinaatiston vaaka-akseli esittää pikselimäärää P kuvasignaalin alusta lähtien laskettuna. Kuviossa 4 on 512 kuvariviä ja 512 kuvapistettä eli pikseliä kullakin kuvarivillä. Kuviossa 5a ja 5b täysi 360 asteen aalto eli 2π matka vastaa esimerkiksi 45 pikseliä ja tällöin yhdellä kuvarivillä olisi hieman alle 12 täyttä aaltoa eli vaiheen arvo olisi noin 24π ja se kerrottuna kuvarivien määrällä 512 antaa absoluuttisen vaiheen maksimiarvon kuviossa 5b.

Vaihetieto määritetään säätöelimen 13c sen hetkisen vaiheen ja teoreettisen vakiotaajuisen kantoaallon vaiheen erotuksena.

Takaisinkytkennällä säätöelintä 13c ohjataan siten, että säätöelimen ja tulosignaalin vaihe-ero on ainakin likimain 90° tai sen monikerta. Tällöin menetelmä on laskennallisesti nopea, koska tällainen asetus minimoi trigonometristen funktioiden laskenta-aikaa.

Edullisessa toteutusmuodossa kuvioon 3 viitaten absoluuttinen vaihetieto ϕ abs säilytetään lukemalla 2-ulotteista kuvasignaalia vuorotellen vastakkaisiin suuntiin siten, että edellisen kuvarivin vaihetietojen tultua lasketuksi lasketaan vaihetiedot seuraavalta kuvariviltä vas-

takkaiseen suuntaan. Kuviossa 3 merkintä R1 esittää ensimmäistä kuvariviä, jota luetaan vasemmalta oikealle. Kuviossa 3 merkintä R2 esittää toista kuvariviä, jota luetaan oikealta vasemmalle. Edullisessa toteutusmuodossa menetelmässä toimitaan tällöin siten, että vaihetiedon laskentasuunnan vaihtuessa viimeisintä absoluuttista kumulatiivista vaihetietoa edelliseltä kuvariviltä käytetään seuraavalla kuvarivillä alkuarvona, jolloin absoluuttinen vaihetieto pysyy tallessa. Kuvarivien luenta vuorotellen eri suuntiin poistaa myös juovakuvioiden kertaluvun laskentaan liittyviä ongelmia. Edullisimmin luetaan kamerakuvaa (kuvio 4) siten, että laskenta aloitetaan vasemmalta ylhäältä ja se päätetään oikealle alas. Tämän vuoksi kuvioista 5a ja 5b on syytä todeta, että niissä signaalien alkupäät vastaavat kuviossa 4 ensimmäisen eli ylimmän kuvarivin vasenta reunaa, ja signaalien loppupäät vastaavat kuviossa 4 viimeisen eli alimman kuvarivin oikeaa reunaa.

5

10

15

20

25

30

35

Edullisessa toteutusmuodossa absoluuttinen kumulatiivinen vaihetieto ϕ abs määritetään vertailusignaalin tuottavalla säätöelimellä 13c, joka integroi absoluuttista kumulatiivista vaihetta ϕ abs , jolloin laiteratkaisu vaihelukitussa silmukassa 13, PLL on yksinkertainen.

Edullisessa toteutusmuodossa menetelmä on sellainen, että vaihevertailusta saatavan hetkellisen vaihe-erosignaalin suodatuksessa alipäästösuodatusvälineellä 13b käytetään haluttua lukitusrajaa, jonka ylittävät vaihemuutokset vaimennetaan. Tällöin voidaan tehokkaasti estää esimerkiksi tekstien tai värisävymuutosten tulkitseminen pinnan kohoumaksi.

Menetelmän luotettavuuden parantamiseksi menetelmässä kalibroidaan optiset, mekaaniset tai muut vastaavat vääristymät kuva-alueen yhdessä tai useammassa pisteessä suorittamalla nollatason mittaus kalibrointivälineellä 50, jonka mittauksen perusteella absoluuttista kumulatiivista vaihetietoa korjataan. Tällainen kalibrointi on helposti

suoritettavissa, koska se ei ole riippuvainen mittausympäristöstä.

5

10

15

20

Säätöelimen 13c vaihe on $\sum (\phi pp + \phi vh)$, jossa ϕpp on edeltä käsin tunnettu vaihe-ero kahden laskentapisteen (käytännössä usein kuvapiste) välillä ja ϕvh on silmukkasuodattimen eli alipäästösuodatinvälineen 13b antama vaiheen korjaustermi eli ohjaussignaali säätöelimelle 13c. Koska säätöelin 13c integroi absoluuttista vaihetta välillä O π - ∞ , saadaan säätöelimen vaihe jokaiselle laskentapisteelle. Säätöelimen 13c sen hetkisen eli hetkellisen vaiheen $\sum (\phi pp + \phi vh)$ ja vakiotaajuisen kantoaallon edellyttämän hetkellisen vaiheen $\sum (\phi pp)$ erotus on laskentapisteen mittaustulos, josta voidaan määrittää välineellä 14 pinnan z-koordinaatin ero laskennan alkupisteeseen. Tulkintayksikkö 15 määrittää onko kyseessä tasomaisuusvirhe vai ei.

Vaikka keksintöä on edellä selostettu viitaten oheisten piirustusten mukaisiin esimerkkeihin, on selvää, ettei keksintö ole rajoittunut niihin, vaan sitä voidaan monin tavoin muunnella oheisten patenttivaatimusten esittämän keksinnöllisen ajatuksen puitteissa.

Patenttivaatimukset

- 1. Menetelmä pinnan korkeustiedon määrittämiseksi pinnan tasomaisuuden mittauksessa, jossa menetelmässä tar-5 kastettavalle pinnalle (1) projisoidaan tai muutoin muodostetaan kuvio, pinnasta heijastuvaa säteilyä detektoidaan useita kuvarivejä käsittävän 2-ulotteisen juovakuviotyyppisen kuvasignaalin muodostamiseksi, kuvasignaalista ilmaistaan kantoaallon vaihetieto, ja vaihetiedosta 10 määritetään pinnan korkeustieto (z), t u n n e t t u siitä, että vaiheen ilmaisussa käytetään vaihelukittua silmukkaa (13, PLL), jossa suoritetaan vaihevertailu kuvasignaalin muodostaman tulosignaalin ja takaisinkytketysti ohjatun säätöelimen (13c) tuottaman vertailusignaalin välil-15 lä, että vaihevertailusta saatava hetkellinen vaihe-erosignaali alipäästösuodatetaan liiallisten vaihemuutosten vaimentamiseksi, että suodatettua signaalia käytetään ohjauksena säätöelimelle (13c), jolla synnytetään uusi vertailusignaali, joka syötetään vaihevertailuun tulosignaa-20 lin kanssa, ja että vaihetiedon määrittämiseksi menetelmässä hetkellisen vaihe-erosignaalin lisäksi vaihelukitussa silmukassa (13, PLL) määritetään absoluuttinen kumulatiivinen vaihetieto (ϕ abs) määrittämällä kunkin kuvapisteen vaihe-ero laskennan alkupisteeseen (S) nähden.
- 2. Patenttivaatimuksen 1 mukainen menetelmä, tunnettu siitä, että takaisinkytkennällä säätöelintä ohjataan siten, että säätöelimen ja tulosignaalin vaihe-ero on aina ainakin likimain n x 90°, missä n = 1, 2, 3 ...
- 3. Patenttivaatimuksen mukainen 1 mukainen menetelmä, tunnet tusiitä, että absoluuttinen vaihetieto (¢abs) säilytetään lukemalla 2-ulotteista kuvasignaalia vuorotellen vastakkaisiin suuntiin siten, että edellisen kuvarivin vaihetietojen tultua lasketuksi lasketaan vaihetiedot seuraavalta kuvariviltä vastakkaiseen suuntaan.

4. Patenttivaatimuksen 3 mukainen menetelmä, tunnet tunnet tuusiitä, että vaihetiedon laskentasuunnan vaihtuessa viimeisintä absoluuttista kumulatiivista vaihetietoa (ϕ abs) edelliseltä kuvariviltä käytetään seuraavalla kuvarivillä alkuarvona.

5

10

15

30

- 5. Jonkin edellisen patenttivaatimuksen mukainen menetelmä, tunne ttu siitä, että absoluuttinen kumulatiivinen vaihetieto (ϕ abs) määritetään vertailusignaalin tuottavalla säätöelimellä (13c), joka integroi absoluuttista kumulatiivista vaihetta (ϕ abs).
- 6. Patenttivaatimuksen 1 tai 5 mukainen menetelmä, tunne ttu siitä, että vaihetieto määritetään säätöelimen (13c) sen hetkisen vaiheen ja teoreettisen vakiotaajuisen kantoaallon vaiheen erotuksena.
- 7. Patenttivaatimuksen 1 mukainen menetelmä, tunnettu siitä, että vaihevertailusta saatavan hetkellisen vaihe-erosignaalin suodatuksessa käytetään haluttua lukitusrajaa, jonka ylittävät vaihemuutokset vaimennetaan.
- 8. Patenttivaatimuksen 1 mukainen menetelmä, tunnettu siitä, että menetelmässä ennen vaiheen ilmaisua suoritetaan esisuodatus, jolla kuvasignaalista suodatetaan pois kantoaallon keskitaajuudesta poikkeavat taajuudet, ja että esisuodatuksen lisäksi suoritetaan vahvistuksen ja signaalitason korjaus.
 - 9. Patenttivaatimuksen 1 mukainen menetelmä, tunnet tusiitä, että menetelmässä kalibroidaan optiset, mekaaniset tai muut vastaavat vääristymät yhdessä tai useammassa kuva-alueen pisteessä suorittamalla nollatason mittaus kalibrointivälineellä (50), jonka mittauksen perusteella absoluuttista kumulatiivista vaihetietoa (ϕ abs) korjataan.
 - 10. Laite pinnan korkeustiedon määrittämiseksi pinnan tasomaisuuden mittauksessa, joka laite käsittää välineet (2-5) kuvion synnyttämiseen pinnalle, välineet (6-9)

2-ulotteisen useita kuvarivejä käsittävän juovakuviotyyppisen kuvasignaalin muodostamiseen pinnasta heijastuvasta säteilystä, välineet (13) kuvasignaalin kantoaallon vaiheilmaisuun ja välineet (14) vaihetiedon tiedon (ϕ) muuttamiseen pinnan korkeustiedoksi (z), tunnettu siitä, että välineet (13) vaihetiedon (ϕ) ilmaisuun käsittävät kuvasignaalia lukevan vaihelukitun silmukan PLL), joka käsittää vaihevertailijan (13a), johon kuvasignaali on kytketty yhdeksi tulosignaaliksi, vaihelukitun silmukan (13, PLL) lisäksi käsittäessä vaihevertailijaan (13a) kytketyn alipäästösuodatinvälineen (13b), vaihelukitun silmukan (13, PLL) lisäksi käsittäessä vertailusignaalin tuottavan ja absoluuttista kumulatiivista vaihetta integroivan säätöelimen (13c), joka käsittää takaisinkytkentäohjauksen (13d) alipäästösuodatinvälineeltä, säätöelimen (13c) tuottaman vertailusignaalin ollessa kytketty toiseksi sisääntulosignaaliksi vaihevertailijaan (13a).

5

10

15

20

- 11. Patenttivaatimuksen 10 mukainen laite, tunnet tunnet tusiitä, että alipäästösuodatinväline (13b) käsittää kuvarivin suunnassa suodattavan 1-ulotteisen suodatinelimen (FH) ja kuvarivin poikittaissuunnassa suodattavan toisen 1-ulotteisen suodatinelimen (FV).
- 12. Patenttivaatimuksen 10 mukainen laite, tun net tu siitä, että ennen vaihelukittua silmukkaa (13, PLL) laite käsittää esisuodatinvälineen (11a), jonka keskitaajuus olennaisesti vastaa kuvasignaalin keskitaajuutta, ja että ennen vaihelukittua silmukkaa (13, PLL) laite lisäksi käsittää välineet (11b) kuvasignaalin vahvistuksen ja tason säätämiseen.

Patentkrav

5

10

15

20

30

- 1. Förfarande för bestämning av höjddata vid mätning av planheten hos en yta, i vilket förfarande en figur projiceras eller på annat sätt bildas på ytan (1) som skall granskas, av ytan reflekterad strålning detekteras för alstring av en ett flertal bildrader omfattande, 2-dimensionell bildsignal av linjebildtyp, ur bildsignalen detekteras fasinformation för en bärvåg, och ur fasinformationen bestäms ytans höjddata (z), k ä n n e t e c k n a t av att vid fasdetekteringen används en faslåst slinga (13, PLL) i vilken fasjämförelsen utförs mellan en av bildsignalen alstrad insignal och en av ett genom återkoppling styrt reglerorgan (13c) alstrad jämförelsesignal, att en från fasjämförelsen erhållen momentan fasdifferenssignal lågpassfiltreras för dämpning av överstora fasförändringar, att den filtrerade signalen används som styrning för reglerorganet (13c) medelst vilket alstras en ny jämförelsesignal som inmatas i fasjämförelsen med insignalen, och att för bestämning av fasinformationen bestäms i förfarandet utöver den momentana fasdifferenssignalen i den faslåsta slingan (13, PLL) absolut kumulativ fasinformation (øabs) genom bestämning av varje bildpunkts fasdifferens i förhållande till beräkningens utgångspunkt (S).
- 2. Förfarande enligt patentkrav 1, k ä n n e t e c k n a t av att reglerorganet styrs genom återkoppling så att reglerorganets och insignalens fasdifferens är
 alltid åtminstone ungefär n x 90°, var n = 1, 2, 3 ...
 - 3. Förfarande enligt patentkrav 1, k ä n n e t e c k n a t av att den absoluta fasinformationen (øabs) upprätthålls genom läsning av den 2-dimensionella bildsignalen turvis i motsatta riktningar, så att då en föregående bildrads fasinformation har räknats, räknas fasinformationen från följande bildrad i motsatt riktning.
 - 4. Förfarande enligt patentkrav 3, k ä n n e -

t e c k n a t av att då räkneriktningen för fasinformationen förändras, används den senaste absoluta kumulativa fasinformationen (ϕ abs) från föregående bildrad som begynnelsevärde på följande bildrad.

5. Förfarande enligt något av de föregående patentkraven, kän net eck nat av att den absoluta kumulativa fasinformationen (ϕ abs) bestäms medelst det jämförelsesignalen alstrande reglerorganet (13c) som integrerar den absoluta kumulativa fasen (ϕ abs).

5

10

20

25

30

- 6. Förfarande enligt patentkrav 1 eller 5, känne tecknat av att fasinformationen bestäms som skillnad mellan reglerorganets (13c) för stunden gällande fas och fasen för en teoretisk bärvåg med konstant frekvens.
- 7. Förfarande enligt patentkrav 1, k ä n n e t e c k n a t av att i filtreringen av den från fasjämförelsen erhållna momentana fasdifferenssignalen används önskad låsningsgräns, varvid de fasförändringar som överskrider gränsen dämpas.
 - 8. Förfarande enligt patentkrav 1, k ä n n e t e c k n a t av att före fasens detektering utförs i förfarandet förfiltrering med vilken från bärvågens medelfrekvens avvikande frekvenser filtreras från bildsignalen, och att utöver förfiltreringen utförs en korrigering av förstärkningen och signalnivån.
 - 9. Förfarande enligt patentkrav 1, känne-tecknat av att i förfarandet kalibreras optiska, mekaniska eller andra motsvarande förvrängningar i en eller flera punkter på bildområdet genom mätning av en nollnivå med en kalibreringsapparat (50) på basis av vilken mätning den absoluta kumulativa fasinformationen (øabs) korrigeras.
 - 10. Anordning för bestämning av höjddata vid mätning av planheten hos en yta, vilken anordning omfattar organ (2-5) för alstring av en figur på ytan, organ (6-9)

för alstring av en 2-dimensionell, flera bildrader omfattande bildsignal av linjebildtyp ur av ytan reflekterad strålning, organ (13) för detektering av fasinformation (ϕ) för bildsignalens bärvåg och organ (14) för omvandling av fasinformationen (ϕ) till ytans höjddata (z), k ä n n e t e c k n a d av att organen (13) för detektering av fasinformationen (ϕ) omfattar en faslåst slinga (13, PLL) som läser bildsignalen och omfattar en fasjämförare (13a) till vilken bildsignalen är kopplad som en insignal, varvid den faslåsta slingan (13, PLL) ytterligare omfattar ett till fasjämföraren (13a) kopplat lågpassfilterorgan (13b), varvid den faslåsta slingan (13, PLL) ytterligare omfattar ett reglerorgan (13c) som alstrar en jämförelsesignal och integrerar en absolut kumulativ fas och omfattar en återkopplingsstyrning (13d) från lågpassfilterorganet, varvid den av reglerorganet (13c) alstrade jämförelsesignalen är kopplad som en andra insignal till fasjämföraren (13a).

5

10

15

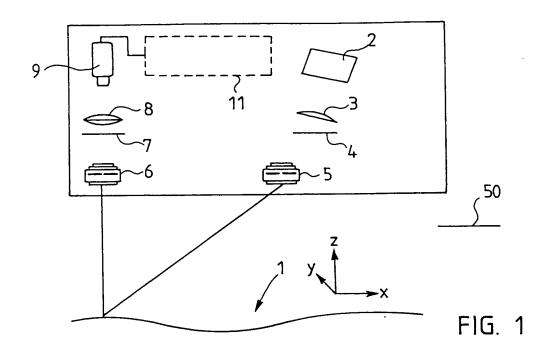
20

25

30

11. Anordning enligt patentkrav 10, k ä n n e - t e c k n a d av att lågpassfilterorganet (13b) omfattar ett i bildradens riktning filtrerande 1-dimensionellt filterorgan (FH) och ett i bildradens tvärriktning filtrerande andra 1-dimensionellt filterorgan (FV).

12. Anordning enligt patentkrav 10, k ä n n e - t e c k n a d av att före den faslåsta slingan (13, PLL) omfattar anordningen ett förfiltreringsorgan (11a) vars medelfrekvens väsentligen motsvarar bildsignalens medelfrekvens, och att före den faslåsta slingan (13, PLL) omfattar anordningen ytterligare organ (11b) för reglering av bildsignalens förstärkning och nivå.

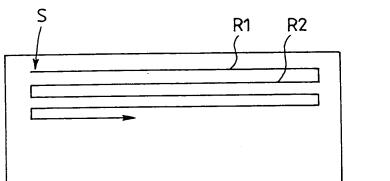
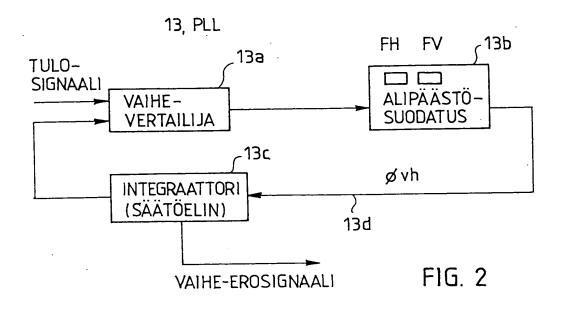

FIG. 3

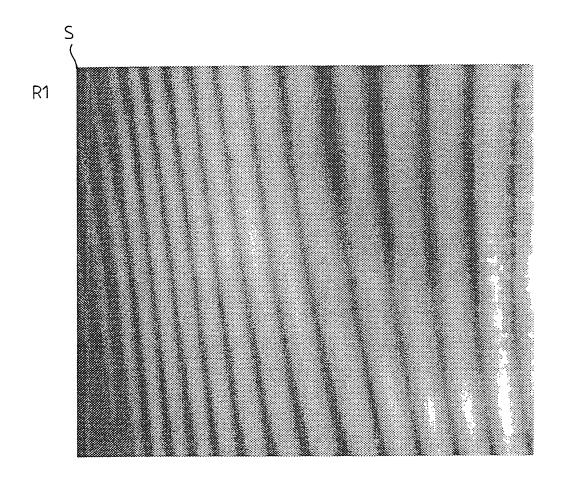
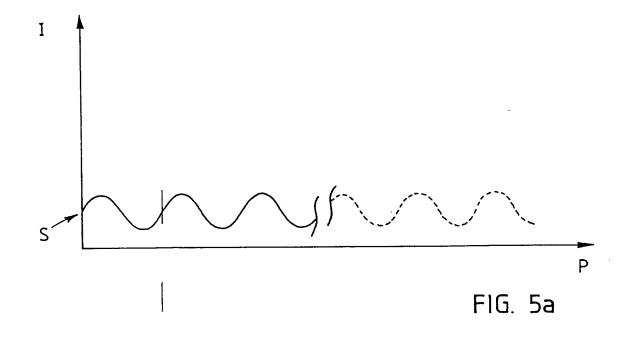
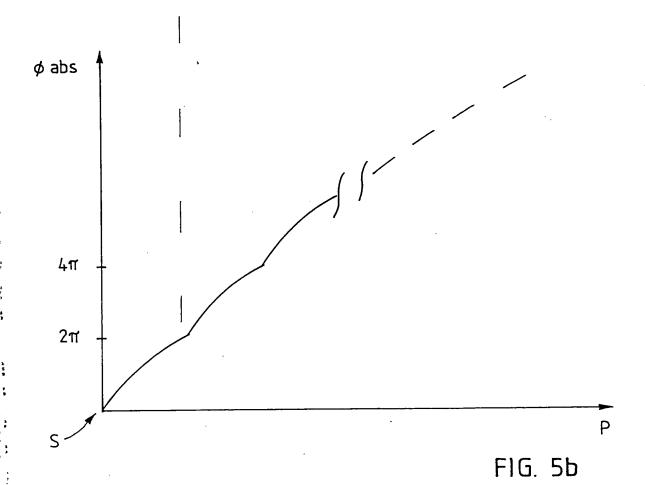

FIG. 4

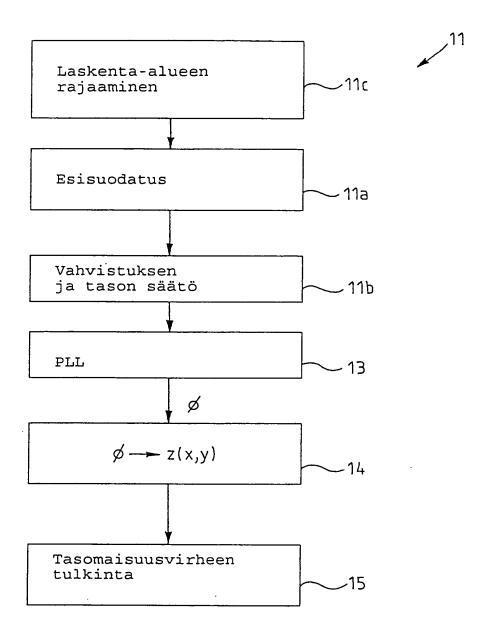

FIG. 6